

И, думайки си това, светите Апостоли се отправили към Самата Майка Божия и, като ѝ се поклонили до земята, помолили я да вземе участие въ тъхния съветъ.

— Прости ни, Владичице! — казалъ на Богородица апостолъ Петъръ, — но тръбва всички ние да бързаме на пътъ, за да не оставатъ въ незнание хората на другите страни, които нищо не знаятъ за Твоя Пресвята Синь! Благослови ни за далеченъ и труденъ пътъ — ние ще идемъ по всички страни, за да просвещаваме свѣта съ силата на нашето слово.

Поклонила се на свой редъ Богородица на апостолите, помислила малко и казала:

— Истина говоришъ, Петре!... Време е да тръгнемъ всички по свѣта, за да оповестяваме на людете славата на Моя Синь. Не тръбва и азъ да оставамъ тута безъ дѣла! Не може да бѫде това! Затова и азъ ще ида тамъ, кѫдето ще ми посочи Този, Чието учение ние ще носимъ съ себе си.

И пакъ се поклонили на Богородица апостолите, въ отговоръ на нейните думи, и заедно съ нея решили да хвърлятъ жребие — кой кѫде да иде за божествена проповѣдь.

Издѣлали дѣскици съ надписи, покрили ги съ хитона на Петра и почнали да изваждатъ за всѣкого дѣскица.

Протегнала рѣка и Богородица, извадила изъ подъ хитона на Петра своя жребий.

— Иверия, *) — прочели на дѣскицата апостолите. Далеченъ пътъ ти предстои, Пречиста Майко! Тази земя лежи срѣдъ трудно проходимътъ кавказки планини и бѣрзи пла-

Изгледъ отъ Св. Гора

нински потоци, и людете, които я населяватъ, живѣятъ постоянно въ нападения и войни. Трудно ще бѫде за Тебе, Владичице, да проповѣдашъ срѣдъ тъхъ учението на Твоя Синь и нашия Господъ.

— Такъвъ е Моятъ жребий! — отвѣрнала Богородица: — изглежда така желае Моятъ Пресвѣтъ Синь! И не ще залѣзе два пъти слънцето и азъ ще бѫде въ Иверия.

И като се простила съ Апостолите, Богородица отишла въ своя домъ, за да се пригответи за далеченъ пътъ.

Но не се удало на Богородица да се отправи за далечните кавказки, планини.

Въ тази нощъ се явилъ отново на Богородица Архангелъ Гавриилъ, който преди повече отъ тридесетъ четири години бѣше се явилъ на Пречистата Дева съ велика и благавестъ.

— Бѫди благословена, Божествена Майко! — произнесътъ Архангелъ, — не се труди да отивашъ тамъ, кѫдето ти се падна по жребие. Далечната Иверия ще бѫде просвѣтена и безъ Твоите трудове. А на Тебе, Пречиста, ще ти бѫде дадена друга страна — така иска Твоятъ възлюбленъ Синь на Небето, такава е Неговата воля, предадена чрезъ мене.

*) Грузия.